

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

54: Jean Baptiste Madou: a- Une femme des bosch-nègres, b- Espion, c- Bosch-nègre, 1839

Kolfin, E.

Publication date

2008

Document Version

Final published version

Published in

Black is beautiful: Rubens tot Dumas

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

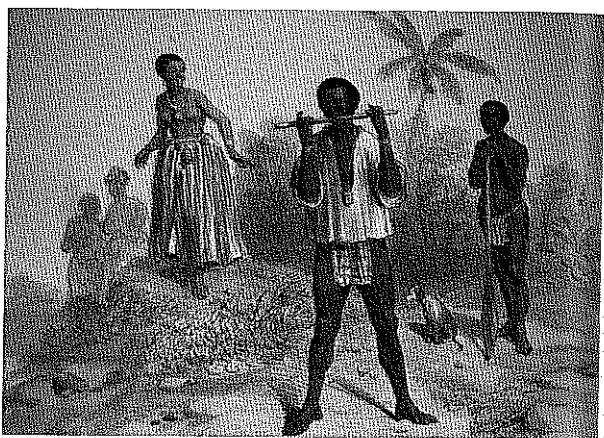
Kolfin, E. (2008). 54: Jean Baptiste Madou: a- Une femme des bosch-nègres, b- Espion, c- Bosch-nègre, 1839. In E. Kolfin, & E. Schreuder (Eds.), *Black is beautiful: Rubens tot Dumas* (pp. 222, 239). De Nieuwe Kerk [etc.].

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

54

Jean Baptiste Madou
Drie marrons 1839

54

Jean Baptiste Madou 1796–1877,
naar Pierre Jacques Benoit
1782–1854

**a- Une femme des bosch-
nègres, b- Espion, c- Bosch-
nègre**

1839

Lithografie, ingekleurd, 47 x 34 cm

In: *Voyage à Surinam*

Collectie Buku – Bibliotheca

Surinamica

Literatuur

Schriks – De Groot 1980; Kolfin 1997,
pp. 61-69

Goudsmid, schilder en tekenaar Pierre Jacques Benoit 1782–1854 schetste omstreeks 1830 het stadsleven van Paramaribo, het plantageleven en het oerwoud met de indianen en de marrons. Marrons zijn (nazaten van) weggelopen slaven die in het moeilijk toegankelijke oerwoud dorpen stichtten om een eigen bestaan op te bouwen. In 1839 publiceerde Benoit onder de titel *Voyage à Surinam* een plaatwerk van honderd litho's voorzien van een uitvoerige inleiding. Een beperkt aantal luxe exemplaren werd handgekleurd met decoratieve zachte blauwen, rozen, groenen en gelen die typisch zijn voor

deze tijd en erg verschillen van oudere inkleuringen [35].

Benoit was de eerste die het leven van marrons in beeld bracht. Een van de problemen waar die volgens Benoit mee te maken hadden, was een gebrek aan vrouwen. Daarom voerden ze af en toe aanvallen uit op plantages waarbij ze vrouwen ontvoerden. Die vrouwen waren daar echter lang niet altijd van gediend omdat ze sociale banden hadden op de plantage. Om te voorkomen dat ze zouden ontsnappen of konden worden geroofd door andere marrons, kregen de vrouwen belletjes en klokjes omgebonden zodat ze altijd hoorbaar waren. Benoit maakte een tekening van zo'n vrouw, die links in de prent terecht is gekomen. Hoe het systeem werkte is niet helemaal duidelijk. De belletjes zien eruit alsof ze makkelijk afgedaan of gesaboteerd konden worden.

De middelste figuur stelt een spion voor. Hij is herkenbaar aan zijn fluit, waarmee hij waarschuwingssignalen kon doorgeven als hij in de stad had vernomen dat er plannen waren voor aanvallen op marrondorpen. Ze deden hun werk goed want het lukte de autoriteiten maar zelden om een marrondorp te verrassen, stelt Benoit. Met de man rechts wilde Benoit duidelijk maken dat marrons een Afrikaanse oorsprong hebben. Hij beschrijft hem als een typische Afrikaan en kiest daarbij precies dezelfde terminologie als vroegere auteurs: 'Ze zijn goed gebouwd, hebben grote sterke ledematen, een brede en goed ontwikkelde borstkas, een plat gezicht, een platte neus, dikke lippen en mooie heldere witte tanden. Haar en baard doen denken aan een katoenachtige wol, het is sterk, kort en gekroesd.'

EK